

200707557/1.

Datum uitspraak: 19 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/18631 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 28 september 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie appellant ongewenst verklaard.

Bij besluit van 3 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2007, verzonden op 1 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

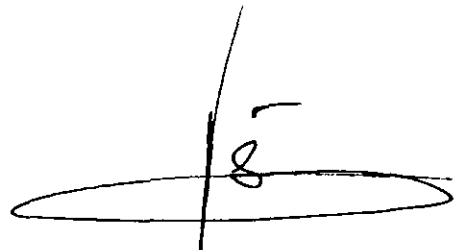
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

248-565.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/18631

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 28 september 2007

inzake

geboren op
van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. H. Drenth,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 12 oktober 2005 is eiser ongewenst verklaard. Tegen dit besluit heeft eiser bezwaar gemaakt.

Op 15 maart 2007 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.

Bij besluit van 3 april 2007 heeft verweerder eisers bezwaar ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen dit besluit op 1 mei 2007 beroep ingesteld.

De zaak is behandeld ter zitting van 14 september 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 3 april 2007 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beantwoording van deze vraag uit van de volgende feiten. Eiser is gehuwd. Uit het huwelijk is op een zoon geboren. Zijn echtgenote heeft de Turkse en Nederlandse nationaliteit. De ten tijde van het bestreden besluit 4-jarige

AWB 07/18631

2

zoon heeft de Nederlandse nationaliteit. Eiser is van 1 april 1996 tot 8 februari 1999 in het bezit geweest van een reguliere verblijfsvergunning.

3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de ongewenstverklaring de toetsing aan artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 3 en 9 van het Internationaal Verdrag tot bescherming van de rechten van het Kind (IVRK) niet kan doorstaan. Daarnaast heeft verweerder ten onrechte niet de "glijdende schaal" als bedoeld in de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens inzake */Nederland d.d. 31 januari 2006* gehanteerd. Voorts is eiser voorafgaande aan de ongewenstverklaring ten onrechte niet gehoord. Toen eiser de afstandsverklaring tekende wist hij niet waarvoor hij tekende, waarbij moet worden opgemerkt dat het formulier ook niet aangeeft dat het een afstandsverklaring voor een hoorzitting betreft.

4. Eiser is ongewenst verklaard nu hij blijkens het uittreksel van het Centraal Justitieel Documentatieregister bij onherroepelijk geworden arrest d.d. 30 september 2004 van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, onder andere is veroordeeld tot 7 jaar en 6 maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf wegens diefstal met geweld en afpersing in vereniging. Verweerder stelt dat de ongewenstverklaring in dit geval geen schending oplevert van artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Bij afweging van alle bij het besluit betrokken belangen dient volgens verweerder het belang van eiser bij uitoefening van het gezinsleven te wijken voor het belang van de Staat bij handhaving van de openbare orde. De inmenging is volgens verweerder gerechtvaardigd. Daarbij is volgens verweerder rekening gehouden met de zogeheten 'guiding principles' uit het arrest *van 2 augustus 2001 (JV 2001/254)* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

5. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan de vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij, voor zover voor onderhavige zaak van belang, een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en de vreemdeling geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vw2000.

6. De rechtbank acht het door verweerder gevoerde en ter zake doende beleid neergelegd in B1/2.2.4.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000), niet kennelijk onredelijk.

7. Voor wat betreft verweerders beleidsuitvoering dient allereerst eisers grief te worden beoordeeld dat verweerder de eerdergenoemde "glijdende schaal" inzake */Nederland* niet heeft gehanteerd welke in het hiervoor genoemde beleid nader is uitgewerkt met verwijzing naar artikel 3.86 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

8. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel inzake */Nederland* betreffende de "glijdende schaal" niet kan slagen nu in eisers geval geen sprake is van rechtmatig verblijf, terwijl inzake */sprake* was van intrekking van de aan die vreemdeling verleende verblijfsvergunning. Ook de nadere uitwerking van artikel 3.86 van het Vb 2000 ziet slechts toe op verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. De rechtbank acht dit beperkend onderscheid niet onredelijk gelet op de aard en strekking van de verblijfsrechtelijke positie van een alhier legaal verblijvende vreemdeling.

AWB 07/18631

3

9. Nu vast staat dat eiser geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel I van de Vw 2000 was verweerder aldus op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bevoegd eiser ongewenst te verklaren.

10. Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder, bij het nemen van het bestreden besluit, aan de betrokken belangen, gezien in het licht van het recht op eerbiediging van het familieleven tussen eiser en zijn beide kinderen, zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM, een juist gewicht heeft toegekend.

11. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM heeft, voor zover thans van belang, een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

12. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

13. Tussen partijen is niet in geschil dat sprake is van familie- of gezinsleven tussen eiser en zijn gezin en dat (de handhaving van) het besluit tot ongewenstverklaring van eiser een inmenging oplevert in de uitoefening van dit familie- of gezinsleven. Blijkens het bestreden besluit acht verweerder deze inmenging evenwel gerechtvaardigd in het belang van de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten.

14. Partijen houdt verdeeld de vraag of inmenging in het recht op eerbiediging van het gezinsleven gerechtvaardigd is. Voorafgaand aan het nemen van een besluit waarbij inbreuk wordt gemaakt op het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven als hier bedoeld, dient door verweerder een belangenafweging plaats te vinden. Het belang van verweerder bij bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten dient te worden afgewogen tegen het belang van eiser bij het recht op een ongestoord familie- en gezinsleven. Het EHRM heeft in de uitspraak van 2 augustus 2001, inzake

Zwitserland (JV 2001/254) een aantal zogenaamde -guiding principles- geformuleerd die moeten worden meegewogen bij deze belangenafweging, welke vooraf dient te gaan aan de beantwoording van de hier voorliggende vraag of de ongewenstverklaring van eiser noodzakelijk is in het belang van de Nederlandse samenleving. Deze uitgangspunten betreffen:

- de aard en ernst van het vergrijp;
- de verblijfsduur;
- het verstreken tijdsverloop sinds het strafbare feit, alsmede het gedrag in die periode;
- de betrokken nationaliteiten;
- de gezinssituatie;
- de vraag of de echtgeno(o)t(e) al dan niet van het vergrijp op de hoogte was toen het gezinsleven ontstond;
- de aanwezigheid van kinderen en hun leeftijd; en
- de ernst van de moeilijkheden die de echtgeno(o)t(e) in het bestemmingsland naar verwachting zal ondervinden.

AWB 07/18631

4

Blijkens het arrest van 11 juli 2002 inzake _____ tegen Denemarken (no. 56811/00, EHRC 2002/81) gelden deze criteria ook indien een ongewenstverklaring behalve voor de partner, tevens gevolgen heeft voor achterblijvende minderjarige kinderen.

15. Ten aanzien van eisers beroep op artikel 8 EVRM is verweerder van mening dat er weliswaar sprake is van inmenging in het recht op gezinsleven, doch dat deze inmenging gerechtvaardigd is in het belang van het economisch welzijn van Nederland en de bescherming van de openbare orde.

16. In dit verband hecht verweerder in het licht van voornoemde criteria groot belang aan de omstandigheid dat in eisers geval sprake is van een veroordeling voor diverse zeer ernstige misdrijven. Daarnaast wijst verweerder er op dat eiser ten tijde van de pleegdatum van het eerste delict ongeveer 6 jaar in Nederland verbleef waarvan hij slechts 3 jaar in het bezit was van een verblijfsvergunning. Voorts hebben eiser en zijn echtgenote beiden de Turkse nationaliteit. Wat betreft de gezinssituatie heeft verweerder meegewogen dat eiser tijdens het gehoor heeft verklaard dat zijn echtgenote 6 maanden geleden voor het laatst bij hem op bezoek is geweest. Wel is sprake van veelvuldig telefonisch contact. Voorts kent verweerder in zijn belangenafweging betekenis toe aan de omstandigheid dat pas sedert 2002 sprake is van gezinsleven tussen eiser en diens gezinsleden. Daarnaast acht verweerder het niet uitgesloten dat de echtgenote van eiser op de hoogte was van diens criminele activiteiten toen zij met hem in het huwelijk trad. Ten aanzien van de zoon van eiser heeft verweerder gesteld dat mede gelet op de langdurige detentieduur van eiser nauwelijks invulling wordt gegeven aan het gezinsleven door eiser en zijn zoon. Van enige betrokkenheid van eiser bij de opvoeding is verweerder niet gebleken. Voorts stelt verweerder vast dat er geen sprake is van objectieve belemmeringen voor eiser en zijn echtgenote, die beiden de Turkse nationaliteit hebben, om het gezinsleven in Turkije uit te oefenen. Hierbij neemt verweerder tevens in aanmerking dat gelet op de jonge leeftijd van het kind de hechting aan Nederland beperkt is te achten en het aannemelijk is dat het kind zich kan wortelen in een ander land.

17. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in zijn belangenafweging de eerder genoemde criteria inzake _____ 'Zwitserland in toereikende mate in acht genomen. Met betrekking tot die belangenafweging en met inachtneming van de genoemde guiding principles is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft aangenomen dat inmenging is toegestaan in de uitoefening van het gezinsleven tussen eiser en zijn gezin, afgezet tegen het belang van de Nederlandse staat bij handhaving van de openbare orde. Gelet hierop kent de rechtbank in het bijzonder gewicht toe aan de ernst en frequentie van de door eiser gepleegde misdrijven.

18. In zoverre eiser heeft betoogd dat de artikelen 3 en 9 van het IVRK zich tegen de ongewenst- verklaring verzetten, overweegt de rechtbank, dat, voor zover deze verdragsbepalingen al een direct toepasbare norm zouden inhouden, deze naar bestendige jurisprudentie geen aanspraak in het leven roepen die verder strekt dan artikel 8 EVRM.

19. Ten slotte overweegt de rechtbank ten aanzien van eisers grief dat hij ten onrechte niet is gehoord voorafgaande aan de ongewenstverklaring, dat, voor zover al moet worden vastgesteld dat eiser ten onrechte niet is gehoord, hij hierdoor niet in zijn belangen is geschaad, nu eiser op zijn bezwaar, in aanwezigheid van zijn gemachtigde is gehoord, waarbij hij in de gelegenheid is gesteld al zijn bezwaren tegen de ongewenstverklaring naar voren te brengen.

AWB 07/18631

5

20. Uit het voorgaande vloeit voort dat verweerders besluit om eiser ongewenst te verklaren de rechterlijke toets kan doorstaan

21. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

22. Mitsdien wordt beslist als volgt.

AWB 07/18631

6

Beslissing

De rechtbank,

verklaart het beroep tegen de ongewenstverklaring ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.H.M. Drujf als rechter in tegenwoordigheid van
G.C.A. Dingemans Wiers als griffier en in het openbaar uitgesproken op
28 september 2007.

De griffier is buiten staat
deze uitspraak mede te ondertekenen.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

01 OKT. 2007

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam

Hoger beroepschrift tegen de
uitspraak van de Rechtbank Den
Haag, nevenzittingsplaats Den Bosch,
d.d. 28 september 2007, verzonden
op 1 oktober 2007

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

29 OKT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

te

DEN HAAG

Geven eerbiedig te kennen:

De heer geboren op thans verblijf houdende te
Alphen aan den Rijn in de P.I. Alphen aan den Rijn (Postbus 762, 2400 AT), voor deze
zaak domicilie kiezende te Utrecht aan de Maliebaan 57 (Postbus 2169, 3500 GD) ten
kantore van Advocatenmaatschap De Leon, van welk kantoor mr. H. Drenth, advocaat
te Utrecht, al s zijn gemachtigde zal optreden en door hem bepaaldelijk is
gevolmachtigd het onderhavige hoger beroepschrift in te dienen,

in deze tegen de Staatssecretaris van Justitie en namens deze de Immigratie- en
Naturalisatiedienst, nader te noemen: 'de IND':

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

Inleiding en procesverloop

1. Bij besluit in primo d.d. 12 oktober 2005, aan , uitgereikt op 24 februari 2006, is , door de IND ongewenst verklaard op grond van het feit dat hij een gevaar zou vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid en hij geen rechtmatig verblijf heeft in Nederland. De ongewenstverklaring van de IND blijkt te zijn geschied in navolging van een voorstel van de Korpschef van de politieregio Rotterdam-Rijnmond van 26 juli 2005. is ten aanzien van het voornemen van de IND tot ongewenstverklaring, niet vooraf gehoord. Bijgaand gelieve uw Afdeling Bestuursrechtspraak een afschrift van voormeld besluit aan te treffen als productie 1 van productie 2 in deze.
2. kon en kan zich niet met de inhoud van voormeld besluit verenigen, reden waarom er namens hem hiertegen een pro forma bezwaarschrift bij de IND is ingediend op 16 maart 2006 (productie 2 van 2). Bij schrijven d.d. 29 maart 2006 zijn de gronden van het bezwaar nader aangevuld (productie 3 van 2). Uw Afdeling Bestuursrechtspraak wordt verzocht om de inhoud hiervan als herhaald en ingelast te beschouwen.
3. Op 15 maart 2007 is er in de zaak een hoorzitting gehouden waarbij , en zijn gemachtigde aanwezig waren. Bijgaand gelieve uw Afdeling Bestuursrechtspraak een afschrift van voormeld verslag aan te treffen als bijlage van productie 4 van productie 2 in deze en de inhoud hiervan als herhaald en ingelast te beschouwen.
4. Bij besluit op bezwaar d.d. 3 april 2007 heeft de IND het bezwaarschrift ongegrond verklaard (productie 4 van 2). Onder meer is er aan de hand van zogenaamde 'guiding principles' geconcludeerd dat de inmenging in het recht op

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM proportioneel zou zijn en in relatie tot bescherming van de openbare orde.

5. Gelet op het feit dat , zich niet kon en kan verenigen niet met voormeld besluit op bezwaar, is er namens hem beroep aangetekend op 1 mei 2007 (productie 1). Bij schrijven d.d. 23 mei 2007 zijn de gronden van het beroep nader aangevuld. Bijgaand gelieve uw Afdeling Bestuursrechtspraak een afschrift van het aanvullend beroepschrift aan te treffen als productie 2 en de inhoud hiervan als herhaald en ingelast te beschouwen.
6. De IND heeft in de beroepsprocedure een verweerschrift c.a. ingediend d.d. 21 juni 2007 waarin is geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep (productie 3).
7. Het beroep van , is behandeld ter terechtzitting van de rechtbank te Den Bosch op 14 september 2007. en zijn gemachtigde zijn hier verschenen. Bij uitspraak van 28 september 2007 heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Den Bosch, het beroep van tegen de ongewenstverklaring ongegrond verklaard.
8. Aangezien zich niet met voormelde uitspraak kan verenigen, komt hij hiertegen om die reden bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak in hoger beroep en wel om de navolgende grieven.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er door de IND een zorgvuldige en evenredige belangenafweging heeft plaatsgevonden inzake de ongewenstverklaring van , Ten onrechte heeft de rechtbank hierbij geoordeeld dat de individuele

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

belangen van [] niet zwaarder dienen te wegen dan het algemeen belang, voor zover sprake is van een noodzaak tot bescherming van de openbare orde en nationale veiligheid. Wat dat betreft heeft de rechtbank onvoldoende waarde toegekend aan het beroep van Arslan op artikel 8 EVRM en artikel 3 IVRK in de zin dat de inmenging door de IND op zijn gezinsleven niet gerechtvaardigd is, althans heeft IND onvoldoende deugdelijk gemotiveerd dat de individuele omstandigheden van Arslan een ongewenstverklaring in deze toelaten.

Toelichting grief 1

De IND dient een evenredige belangenafweging te maken waarbij enerzijds wordt gekeken naar de belangen van de Nederlandse overheid bij een ongewenstverklaring en anderzijds de belangen van de betrokken bij een dergelijk besluit.

In dit geval is naar voren gekomen dat [] is veroordeeld voor meerdere strafbare feiten. [] meent op de eerste plaats dat zijn strafrechtelijke dossier niet zonder meer kan leiden tot de conclusie dat hij een gevaar is voor de Nederlandse openbare orde of nationale veiligheid. De IND heeft ten onrechte nagelaten om aan te geven waarom zij van mening is dat [] een bedreiging voor de openbare orde zou vormen. De rechtbank heeft het beroep van de IND op de openbare orde ten onrechte overgenomen en heeft dit onvoldoende deugdelijk gemotiveerd.

Voorts wijst [] op het feit dat van de IND had mogen worden verwacht dat er een evenredige belangenafweging zou plaatsvinden, in welk kader hij een beroep heeft gedaan op artikel 8 EVRM en artikel 3 en 9 IVRK. [] was en is van mening dat zijn individuele belangen en die van zijn gezin, zwaarder dienen te wegen dan de gestelde belangen van openbare orde door de IND. Niet is geschil is overigens dat er een inbreuk bestaat in het gezinsleven van []. Enkel de uitleg over de evenredige mate waarin dit het geval c.q. toelaatbaar is, blijkt onderwerp van geschil. [] meent

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

hierbij dat er onvoldoende gewicht is toegekend aan het feit dat hij als gevolg van de ongewenstverklaring gescheiden zal worden van zijn minderjarige zoon

– geboren te Venlo op – en dat dit voor hem en zijn zoon een ongewenste beslissing is, waarbij de Nederlandse overheid in strijd heeft gehandeld met artikel 8 EVRM en artikel 3 en 9 IVRK. Immers, kan het besluit tot ongewenstverklaring niet geacht worden een 'passende maatregel' te zijn in de zin van het verdrag. Het kind is hierbij dan ook niet, althans onvoldoende door de IND als eerste overweging is genomen in de besluitvorming.

De rechtbank heeft hierbij te veel gewicht toegekend aan het feit dat de vrouw weinig kwam opzoeken in de Penitentiaire Inrichting. Het is niet moeilijk om te begrijpen dat het een grote emotionele belasting voor het gezin heeft gevormd dat gedetineerd is geraakt. Daarbij is het juist een hoopvol teken voor de zoon dat er onder de omstandigheden veelvuldig telefonisch contact is. De stelling van de rechtbank dat nauwelijks invulling gegeven zou worden aan het gezinsleven, kan aldus onder de gegeven omstandigheden niet volgen.

Ten aanzien van de zorgvuldige belangenafweging dient voorts te worden opgemerkt dat de vrouw in Turkije geen familie heeft en dat zij en de zoon in Nederland zijn geboren. Het kind gaat in Nederland naar school en heeft in Nederland zijn draai gevonden. De stelling van de IND dat het kind in Turkije kan 'wortelen' is onbegrijpelijk, mede ook gelet op het feit dat nog enige jaren in Nederland gedetineerd dient te zitten. Het moge duidelijk zijn dat er voor het kind weinig valt te 'wortelen' in Turkije, daar ook weinig directe familieleden in Turkije heeft.

De door de IND gebezigde 'guiding principles' kunnen naar het idee van op grond van het voorgaande niet leiden tot de conclusie dat er door de IND in deze een redelijke en evenredige belangenafweging is gemaakt, althans dat de IND deugdelijk

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

heeft gemotiveerd dat de individuele omstandigheden van een ongewenstverklaring in deze toelaten.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de IND terecht af heeft mogen zien om ten aanzien van het voornemen om hem ongewenst te verklaren, vooraf te horen. De rechtbank heeft ten onrechte niet geoordeeld dat de IND hiermee in strijd heeft gehandeld met de formele zorgvuldigheid.

Toelichting grief 2

Aangezien van de IND mag worden verwacht dat er een inhoudelijk zorgvuldige belangenafweging dient te worden gemaakt en de overheid gehouden is om de belangen van het kind als eerste overgang te nemen, kan niet worden gesteld dat de IND alles in het werk heeft gesteld om ook procedureel zorgvuldig om te gaan met de belangen van

Het was en is immers de plicht van de Nederlandse overheid om, alvorens tot een afgewogen oordeel te komen, alle bestaande procedure wegen correct te doorlopen.

heeft geconstateerd dat hem in deze een procedure weg ten onrechte is ontnomen aangezien hij niet door de IND is gehoord ten aanzien van het voornemen om hem ongewenst te verklaren.

Het door kennelijk ondertekende blad (bijlage 1 van het productie 3), geeft in ieder geval geen blijk van zijn uitdrukkelijke afstand om te worden gehoord in een bestuursrechtelijke (voor)procedure. Het ondertekende formulier blijkt wel een afstand te betekenen om te worden verhoord in een strafrechtelijke procedure. Het is in ieder geval

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

geenszins de intentie van geweest – en dit blijkt ook verder nergens uit – dat hij niet wenste te worden gehoord ten aanzien van zijn ongewenstverklaring.

Mede ook gelet op de vergaande consequenties die een beslissing tot ongewenstverklaring door de IND inhoudt, stelt zich op het standpunt dat de IND hiermee onvoldoende relevante feiten en omstandigheden mee heeft kunnen nemen om tot een gewogen oordeel te kunnen komen. Het feit dat in de bezwaarfase wel is gehoord laat onverlet dat het de plicht van de IND was om álle procedure waarborgen en instanties – die er voor de burger door de wetgever niet voor niets zijn gecreëerd – in acht te nemen en te doorlopen.

Het besluit is daarmee in strijd met de formele zorgvuldigheid en kan reeds om die reden worden vernietigd. meent dat de rechtbank hier ten onrechte aan dit punt voorbij is gegaan.

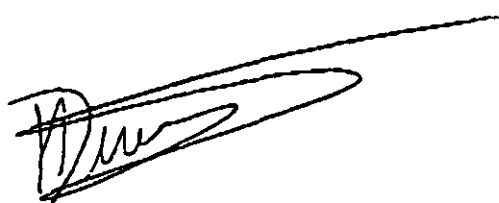
REDENEN WAAROM het uw Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen om:

- I. onder gegrond verklaring van dit hoger beroep,
- II. te vernietigen:
 - de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Den Bosch, d.d. 28 september 2007, met kenmerk AWB 07/18631;
 - het besluit op bezwaar van de IND d.d. 3 april 2007 met kenmerk 9309-10-0008;
- III. te bepalen dat de IND een nieuw besluit op bezwaar dient te nemen met inachtneming van de door uw Afdeling Bestuursrechtspraak te wijzen uitspraak;

ADVOCATENKANTOOR DE LEON

- IV. de IND te veroordelen in de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaar bij de IND en het beroep bij de rechtbank zijn gemaakt, alsmede in de kosten die er in het hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak zijn gemaakt en nog gemaakt zullen worden.

Utrecht, 29 oktober 2007

Gemachtigde